

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 35^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 278

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023

μουχαπέτ' ή παρακάθ'

Το «μουχαπέτ'» ή «παρακάθ'» ονομάζεται το γλέντι που πραγματοποιεί μια παρέα. Η παρέα γλεντάει ερμηνεύοντας εναλλάξ παραδοσιακά επιτραπέζια [τραγωδίας \(τραγούδια\)](#) όπου όλοι συμμετέχουν στο "τελετουργικό" συνήθως με τη συνοδεία λύρας ή και χωρίς λύρα.

Το τραπέζι μπορεί να είναι μικρό ή μεγάλο, αλλά είναι ένα, για να συμμετέχουν όλοι ως μια παρέα. Τρώνε διάφορους μεζέδες συνήθως ποντιακής προέλευσης ενώ πίνει ο καθένας το ποτό της αρεσκείας του, συνήθως τσίπουρο.

Συνέχεια στην 6η σελίδα

Μουσικά όργανα του Πόντου

Συνέχεια από το τεύχος 277

Μαζί με την ζουρνά, το αγγείον είναι το κατεξοχήν μουσικό όργανο για ανοιχτούς χώρους, και όχι μόνο. Μετά την κεμεντζέ ήταν το πιο διαδεδομένο και το πιο αγαπητό όργανο στους Πόντιους του Ανατολικού Πόντου.

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Έθιμα του Πάσχα στον Πόντο

Ο Ελληνισμός διαχρονικά όταν βρισκόταν εκτός των συνόρων της σημερινής Ελλάδας, έδινε στο νόημα κάθε θρησκευτικής εορτής και την εθνική διάσταση, ενδυναμώνοντας έτσι το συνεκτικό δεσμό της κοινότητας.

Ταυτόχρονα, όμως, πραγματοποιούνταν και κάποιες κοινωνικές «αποκαταστάσεις», που κατεύναν τα ανθρώπινα πάθη και εξισορροπούσαν την κοινή διαβίωση. Οι μαλωμένοι μόνιαζαν και το θρησκευτικό μήνυμα του θείου δράματος έβρισκε εμπράγματη εφαρμογή.

Η Λαμπρή, όπως ονόμαζαν το Πάσχα στον Πόντο (ή τα Λαμπροήμερα, οι τρεις πρώτες μέρες του Πάσχα), είχε ιδιαίτερη σημασία και για τους Έλληνες του Πόντου, καθώς συνδέεται άμεσα με ένα ζήτημα που απασχολεί προαιώνια τον άνθρωπο, το θάνατο και την προσδοκία της Ανάστασης.

Συγκλονίζει τον Πόντιο λαϊκό ποιητή το θείο δράμα, το οποίο ταυτίζεται με την ίδια την ύπαρξη του ανθρώπου. Εξίσου συγκλονιστική είναι και η θέση της Παναγίας ως μάνα που βλέπει το παιδί της να υποφέρει. «Το μοιρολόι της Παναγίας», ένας χαρακτηριστικός δημοτικός θρήνος, που συναντάται στις παραδόσεις ολόκληρου του Ελληνισμού, διασώζεται σε τρεις παραλλαγές και στην ποντιακή παράδοση.

Συνέχεια στην 3η σελίδα

Παρουσίαση Βιβλίου

Το απόγευμα της Κυριακής 5 Μαρτίου 2023 παρουσιάστηκε το βιβλίο της κ. Όλγας Κουτμηρίδου-Μεταξά "Η κυρία τσαγερό", στο ΠΠΚ της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας.

Τη συγγραφέα καλωσόρισε στη λέσχη ο πρόεδρος κ. Χαράλαμπος Καπουρτίδης και το βιογραφικό της παρουσίασε ο Α' αντιπρόεδρος κ. Νικόλαος Τουμπουλίδης.

Συνέχεια στην 2η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας

Τηλ.: 2331072060

Βέροια - Τ.Κ. 59132

Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής

+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ

ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

Λ. Πορφύρα 1

591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Κωδικός 1000001

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

11-03-2023

Εκπροσώπηση στο χορό του Ποντιακού συλλόγου
Αλεξάνδρειας και περιχώρων.

12-03-2023

Παρουσίαση του εθίμου του "κουκαρά" στα χορευτικά
τμήματα της λέσχης.

14-03-2023

Εκπροσώπηση στην αλλαγή διοικήσεως της Ιης
Μεραρχίας Πεζικού.

18-03-2023

«Χελιδονίσματα» για τον χαιρετισμό της άνοιξης από
τα παιδικά τμήματα της λέσχης στην πόλη της Βέροιας.

25-3-2023

Συμμετοχή της Ε.Λ.Β με πολυπληθές τμήμα στην
παρέλαση της 25ης Μαρτίου.

26-03-2023

Πραγματοποιήθηκε στο ΠΠΚ της λέσχης εκδήλωση με
θέμα, το ποντιακό θέατρο και τη διάσωση του, υπό το
ΣΠΟΣ ΚΜ&Θ, της ΠΟΕ.ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023

21-04-2023

Χορός νεολαίας στο ΠΠΚ.

29-04-2023

Παρουσίαση του θεατρικού έργου "Το
σταβόξυλον" στο Χώρο Τεχνών δήμου
Βέροιας.

30-04-2023

Συμμετοχή μελών της Ευξείνου Λέσχης
Βέροιας στον "Αλεξάνδρειο δρόμο" που
συνδιοργανώνει η ΠΟΕ με άλλους φορείς.Παρουσίαση
Βιβλίου

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η κυρία Τσαγερό μέσα από τα την πένα της συγγραφέως συμμετέχει σε διάφορες περιπέτειες και ανακαλύπτει τις σημαντικές αξίες της φιλίας, της αγάπης και της αλληλεγγύης. Μαζί με την παρέα της, την κυρία Γαλατιέρα, την κυρία Φουφού και τον μικρό Τσαγεράκο, συναντάει το αναπάντεχο και διδάσκεται την ομορφιά της ζωής.

Μέσα στα παιδικά μάτια οι ιστορίες της κυρίας Τσαγερό ζωντανεύουν τη φαντασία των παιδιών καθώς το βιβλίο που παρουσίασε η ίδια η συγγραφέας καλύπτει σχεδόν όλες της δραστηριότητες της ζωής στο χωριό.

Όσοι παρευρέθηκαν απόλαυσαν το σχετικό κινηματογραφικό βίντεο που μας ξενάγησε στο περιεχόμενο του βιβλίου ενώ άκουσαν μια ιστοριούλα του σχετικού βιβλίου από τη συγγραφέα και στη συνέχεια συνομίλησαν μαζί της, υπέγραψε τα βιβλία που αγόρασαν και επέλυσαν κάθε απορία τους.

ΠΕΡΙ ΧΟΡΟΥ
ΧΟΡΕΥΩ, ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ

29 Απριλίου: Παγκόσμια Ημέρα Χορού

Ο χορός είναι «σιωπηλή ποίηση», μια αρχέγονη μορφή έκφρασης συναισθημάτων. Ως μια μορφή τέχνης, είναι μια ομολογία του παρελθόντος και της ιστορίας μιας περιοχής, ένα πολιτιστικό επίτευγμα που μεταφέρεται αλώβητο από γενιά σε γενιά. Είναι το μονοπάτι που διαλέγει ο άνθρωπος για να αγγίξει την ευτυχία, να κατακτήσει την ελευθερία, σπάζοντας τα δεσμά που επιβάλλουν τα στερεότυπα και οι κοινωνικές νόρμες.

Ο χορός έχει ποικίλες μορφές έκφρασης. Ήδη από την αρχαιότητα, οι φυλές χόρευαν για να καλέσουν τα πνεύματα, για να προκαλέσουν τη βροχή, αλλά και για να προετοιμάσουν το έδαφος για κυνήγι. Επίσης, προτού ξεχυθούν στο πεδίο της μάχης, χόρευαν όλοι μαζί, ώστε να αναπτερώσουν το ηθικό τους και να κρατηθούν ενωμένοι σαν μια γροθιά μέχρι τέλους. Ο χορός δεν έπαιζε σημαντικό ρόλο μόνο στη ζωή, αλλά και στο θάνατο, αφού σε πολλές περιπτώσεις τους συνόδευε στο τελευταίο τους ταξίδι.

Μεταγενέστερα, άρχισε να συνδέεται άρρηκτα με τη θρησκεία, καθώς συντρόφευε το ζευγάρι κατά το ιερό μυστήριο του γάμου. Μουσική και χορευτικές κινήσεις, άλλοτε αυθόρμητες και άλλοτε τυποποιημένες, δεν έλειπαν από γιορτές και τοπικά πανηγύρια. Επρόκειτο για μια τελετουργία που χαρακτήριζε την καθημερινότητα του απλού ανθρώπου και έδινε υπόσταση στη χαρά και στη λύπη τους.

Στη σύγχρονη εποχή που διανύουμε, τίποτα δεν έχει αλλάξει, καθώς αποζητούμε τον χορό καθημερινά για να εξωτερικεύσουμε με το σώμα ό, τι δεν μπορούμε με τη γλώσσα. Είναι ένας τρόπος για αποφόρτιση των εντάσεων, τόσο σωματικών όσο και ψυχικών. Ενεργοποιεί τον αυθορμητισμό και την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Μας βοηθάει να γνωρίζουμε τα συναισθήματά μας, μεταφράζοντάς τα σε κινήσεις. Μας δίνει ζωή!

Το να χορεύεις, είναι να είσαι έξω από τον εαυτό σου, μεγαλύτερος, πιο όμορφος, πιο ισχυρός. Αυτό είναι δύναμη, είναι δόξα επάνω στη Γη και είναι στο χέρι σου να την αποκτήσεις!!!

Αναδημοσίευση από το τεύχος 218

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣΛειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr

pontostv.gr

verianet.gr

inveria.gr

alexandriamou.gr

24oresimathia.gr

pliroforiodotis.gr

laikoyra.gr

faretra.info

veriamou.blogspot.com

βεροιότης.gr

alexandrea-gidas.gr

imathia-live.blogspot.com

blogspotanthemia.com

ammosimathia.blogspot.com

idisi-gr.blogspot.gr

arive.gr

efxinospontos.gr

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΚΔ και
της ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣwww.elverias.gr
email: info@elverias.grΚάντε εγγραφή στο κανάλι μας:
http://bit.ly/ELV_YouTubeΒρείτε μας στις υπόλοιπες πλατφόρμες
κοινωνικής δικτύωσης:
Facebook: http://bit.ly/ELV
Instagram: http://bit.ly/ELV_Insta
Twitter: https://bit.ly/ELV_Twitter
Website: www.elverias.gr ~

Γίνε και εσύ μέλος της οικογένειάς μας Be #ELV ~

Έθιμα του Πάσχα στον Πόντο

Συνέχεια από την 3η σελίδα

Η σύνδεση της κοσμικής με τη θρησκευτική παράδοση δημιουργεί μια ποιητική διήγηση που βρίσκεται πολύ κοντά στις πεποιθήσεις του λαού. Ο λαϊκός άνθρωπος απεχθάνεται τους προδότες του Ιησού:

*Σήμερον μαύρος ουρανός, σήμερον μαύρη μέρα
σήμερον έβαλαν βουλήν οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι
σήμερον επαρέδωκαν τον πάντων Βασιλέαν.
Ένας Υιός Μονογενής, κι Ατός έν'καρφωμένος!
Ένας Υιός Μονογενής, κι Ατός έν'σταυρωμένος!*

Στις Ποντιακές παραλλαγές του μοιρολογιού της Παναγίας, ακούγοντας τα πάθη του Χριστού, η Μάνα Παναγία λυγίζει, «λιγοθυμά και ρούζει». Λιποθυμά τρεις φορές και τη συνεφέρουν με ροδόνερο, το «ροδόσταγμαν». Σε άλλες παραλλαγές παρακαλεί αυτόν που κατασκευάζει τα καρφιά που θα καρφώσουν τον Υιό της να τα φτιάξει λεπτά, ενώ σε άλλες παρακαλεί το Σταυρό να χαμηλώσει:

*Σταυρέ μ' για κλίστ' και χαμελά, Σταυρέ μου, κλίσου κάτω!
Σαν έστεσεν τα χέρια Της, εκλίστεν ο Σταυρός Της!*

Οι εικόνες των παραλλαγών του μοιρολογιού της Παναγίας αποδίδονται στο κείμενο με τρόπο συγκλονιστικό. Έχει ιδιαίτερη σημασία η ποιητική αξία του κειμένου και όχι η ιστορική αξιοπιστία.

Ο Πόντιος λαϊκός ποιητής εντάσσει την εκκλησιαστική παράδοση στην ποίησή του. Με την Ανάσταση του Κυρίου στο τέλος των παραλλαγών, ζωή και θάνατος συμβαδίζουν, χωρίς να γίνεται διαχωρισμός τί είναι «ζωντανότερο».

Ας έρθουμε, όμως, στον πραγματικό φορέα των εθίμων της Λαμπρής, δηλαδή στο λαό. Δε θα αναφερθούμε στο νόημα της νηστείας, που είναι το ίδιο σ'ολόκληρο το χριστιανικό κόσμο, αλλά σε κάποια ιδιαίτερα έθιμα που γίνονταν από παράδοση στον Πόντο, τα οποία μπορεί σήμερα να φαίνονται σε κάποιους γραφικά, διατηρούσαν όμως τότε το κύρος που τους έδινε η πίστη του λαού.

Η Σαρακοστή, κατά τα άλλα, κυλούσε όπως και στις υπόλοιπες περιοχές του Ελληνισμού. Οι πιστοί εξομολογούνταν, ακόμη και στα πιο απόμακρα μέρη του Πόντου, για να μεταλάβουν τη Λαμπρή.

Οι Σανταίοι, για παράδειγμα, εξομολογούνταν στον πνευματικό που όριζε η Παναγία Σουμελά. Οι Φιλόπτωχες Αδελφότητες και οι Μητροπόλεις του Πόντου βοηθούσαν, με απόλυτη εχεμύθεια, τις φτωχές οικογένειες, και οι νοικοκυρές μοίραζαν «λαβάσια» (φουρνόπιτες), για τις ψυχές των πεθαμένων.

Εξασφαλιζόταν, έτσι, η ισότιμη συμμετοχή όλων στο πνεύμα των εορτών, επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά τη δημοκρατικότητα της παραδοσιακής κοινωνίας.

Το Σάββατο του Λαζάρου (ή σε κάποιες περιοχές του Πόντου τη Μεγάλη Πέμπτη), οι νοικοκυρές κατασκεύαζαν τα λεγόμενα «κερκέλια», ένα είδος κουλουριού.

Οι ερμηνείες που δίδονται από το λαό είναι ποικίλες, με την επικρατέστερη να θέλει το Λάζαρο να ζητά «κερκέλ'», μετά την Ανάστασή του.

Των Βαΐων, τα παιδιά έψαλλαν «Βάγια, βάγια

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Αυτοί είναι οι υπεύθυνοι της Γενοκτονίας των Ελλήνων Πόντου

Abdul Hamit II - Αμπτούλ Χαμίτ Β'
(Σουλτάνος 31.Αυγούστου 1876 έως 27 Απριλίου 1909)

Ο 34ος Οθωμανός σουλτάνος, ανήλθε στο θρόνο με παλατιανό πραξικόπημα. Εγκαινίασε ένα καθεστώς στυγνής απολυταρχίας. Το παλάτι ήταν η μοναδική πηγή εξουσίας και ένα περίτεχνο δίκτυο πρακτόρων του είχε απλωθεί σε όλη την αυτοκρατορία, καταγράφοντας και την παραμικρή δραστηριότητα των πολιτών. Κέρδισε κάποια δόξα με τον νικηφόρο πόλεμο του 1897 κατά της Ελλάδας. Μετά τις σφαγές που εξαπέλυσε κατά των Αρμενίων στα 1894 - 1896 (με 300.000 θύματα) οι Ευρωπαίοι τον ονόμασαν Ερυθρό Σουλτάνο. Ανετράπη από τους Νεότουρκους (Απρίλιο 1909), και πέθανε το 1918 στην Κωνσταντινούπολη.

Talaat Pasha - Ταλαάτ Πασά

Μέλος της περίφημης νεοτουρκικής τριανδρίας με τους Εμβέρ και Τζμάλ. Γεννήθηκε το 1874 από φτωχούς γονείς και είχε στοιχειώδη μόνο μόρφωση. Προσελήφθη στην υπηρεσία ταχυδρομείων και τηλεγράφων ως κατώτερος υπάλληλος. Το 1911, όταν το Κομιτάτο πήρε την εξουσία στα χέρια του, έγινε υπουργός εσωτερικών στην κυβέρνηση του Χακή Πάσα, στην οποία διέθετε μεγάλη επιρροή. Όταν οι Νεότουρκοι σχημάτισαν και πάλι δική τους κυβέρνηση, το 1913 κατέλαβε το υπουργείο ταχυδρομείων και τηλεγράφων και κατόπιν εκείνο των Εσωτερικών. Πρωτοστάτησε στους διωγμούς των Ελλήνων της Θράκης και υπήρξε ο κύριος υποκινητής και οργανωτής των σφαγών των Ελλήνων και Αρμενίων στο διάστημα του πολέμου. Στις 15 Μαρτίου 1921 ο Αρμένιος Σογομόν Τεχλιριάν εκτέλεσε τον Ταλαάτ στο Βερολίνο.

Enver Pasha - Εμβέρ Πασά

Τούρκος στρατιωτικός, μέλος του νεοτουρκικού Κομιτάτου <<Ενωση και Πρόοδος.>> Γεννήθηκε το 1881 από άσημους γονείς. Σπούδασε στην Στρατιωτική Σχολή της Κωνσταντινούπολης και κατατάχτηκε στον τουρκικό στρατό με το βαθμό του λοχαγού. Υπήρξε από τους πρωτεργάτες του νεοτουρκικού κινήματος του 1908 κερδίζοντας τη φήμη εθνικού ήρωα. Αργότερα διορίστηκε στρατιωτικός ακόλουθος στο Βερολίνο, όπου έμαθε γερμανικά και έγινε φανατικός γερμανόφιλος και θαυμαστής του πρωσικού милитарισμού. Το 1913 συμμετείχε στο πραξικόπημα των Νεότουρκων και λέγεται ότι δολοφόνησε με τα ίδια του τα χέρια τον υπουργό Στρατιωτικών Ναζίμ.

Djemal Ahmet Pasha - Τζεμάλ Αχμέτ Πασά

Τούρκος στρατιωτικός και πολιτικός. Γεννήθηκε το 1861, διαδραμάτισε σπουδαίο ρόλο στο νεοτουρκικό κίνημα του 1908. Στον Α' Βαλκανικό πόλεμο ήταν διοικητής μεραρχίας και το 1913, μετά την εκ νέου επικράτηση των Νεότουρκων, διορίστηκε αρχηγός του Α' σώματος στρατού με έδρα την Κωνσταντινούπολη. Από την θέση αυτή και με δικτατορικές εξουσίες διηύθυνε διωγμούς και εκτέλεσης κατά των αντιπάλων του. Στην συνέχεια έγινε υπουργός Δημοσίων Έργων και κατόπιν Ναυτικών. Εκτελέστηκε το καλοκαίρι του 1922 από Αρμένιο.

Marschall Otto Liman von Sanders - Όττο Καρλ Λίμαν φον Σάντερς

(Oberbefehlshaber der 5.Osmanischen Armee, Königlich-Preußischer General der Kavallerie)

Γερμανός στρατιωτικός (1855 - 1929) Το 1913 ανέλαβε την αναδιοργάνωση του τουρκικού στρατού μετά τις ήττες του στους Βαλκανικούς πολέμους. Ο Γερμανός αρχιστράτηγος Λίμαν φον Σάντερς εισηγήθηκε στους Τούρκους την απομάκρυνση των Ελλήνων από τα παράλια, δήθεν για στρατιωτικούς λόγους, κατηγορώντας τους σαν πράκτορες της

Αντάντ. Η Γερμανία του Κάιζερ είναι ο ηθικός αυτουργός των εγκλημάτων κατά των εν Τουρκία χριστιανών και προ πάντων των Ελλήνων. Η αποθράσυνση των Τούρκων κατά μεγάλο μέρος οφείλεται στους Γερμανούς κατά την διάρκεια του Α' παγκοσμίου πολέμου.

Mustafa Kemal - Μουσταφά Κεμάλ

Το όνομα Μουσταφά Κεμάλ δεν είναι πολύ γνωστό στο Δυτικό Ημισφαίριο. Ωστόσο, στην Τουρκία, του δόθηκε ο τίτλος "Ατατούρκ", που σημαίνει ο Πατέρας των Τούρκων, και θεωρείται το σύμβολο της σύγχρονης Τουρκίας. Ο Κεμάλ είναι περισσότερο γνωστός για τις μεταρρυθμίσεις που έκανε στην Τουρκία στις αρχές του 20ου αιώνα. Σε τουρκικά σχολικά βιβλία περιγράφεται σαν άγιος και σαν παράδειγμα προς μίμηση από όλους. Οι σαρωτικές μεταρρυθμίσεις του Κεμάλ στη γλώσσα και στα δικαιώματα των γυναικών του έδωσαν μια θέση στην τουρκική ιστορία.

Τούρκος στρατιωτικός πολιτικός και αναμορφωτής γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1881. Όταν ξέσπασε ο Α' παγκόσμιος πόλεμος, ο Μουσταφά Κεμάλ ανέλαβε τη διοίκηση της 19ης Μεραρχίας στο Τσανάκ Καλέ. Κατανίκησε δύο φορές τους Βρετανούς στην Καλλιπόλη κι ο τουρκικός τύπος τον ονόμασε «Σωτήρα της Ισταμπούλ». Προήχθη ακόμη σε συνταγματάρχη. Το 1916, οπότε υπηρετούσε στο ανατολικό μέτωπο, ανέκοψε την προέλαση του ρωσικού στρατού προς Νότον και η κυβέρνηση τον προήγαγε σε ταξίαρχο.

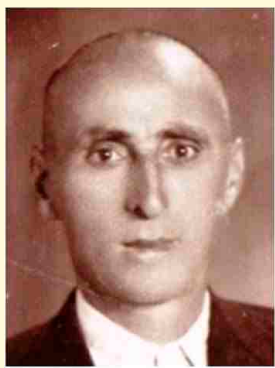
Στις 19 Μαΐου του 1919, ο Κεμάλ αποβιβάζεται στη Σαμψούντα ξεκινώντας τον πόλεμο της Ανεξαρτησίας, περιφρονώντας την κυβέρνηση του Σουλτάνου. Από εδώ αρχίζει η δεύτερη και σκληρότερη φάση της Ποντιακής γενοκτονίας.

Topal Osman – Τοπάλ Όσμαν

Ο Κεμάλ συγκρότησε άτακτα σώματα (τοέτες) σε όλα τα διαμερίσματα του Πόντου. Τα άτακτα αυτά σώματα στρατολογούνταν κυρίως από τροφίμους των φυλακών, κοινωνικά αποβράσματα, απάνθρωπα, χωρίς ίχνος συνειδήσεως, υπό την αρχηγία επίσης ασυνείδητων τεράτων της φύσης, τα οποία διέτρεχαν τον Πόντο απ' άκρη σ' άκρη, έκαιγαν και ρήμαζαν κυριολεκτικά, προέβαιναν σε πράξεις ακατονόμαστες και σκορπούσαν στο διάβα τους τον τρόμο, τη φρίκη και το θάνατο. Ένας από αυτούς, ο περιβόητος Τοπάλ Όσμαν, ο κουτσός βαρκάρης, ο πλέον αιμοβόρος. Σκληρός, αδίστακτος και ανάλγητος (αναίσθητος). Κατάγονταν από την Κερασούντα. Το τέρας αυτό υπήρξε κυριολεκτικά ο δήμιος των Ποντίων, ένας από τις σπάνιες εγκληματικές φυσιογνωμίες.

ΣΧΟΛΙΟ (Νίκος Τουμποουλίδης)

Αυτοί είναι οι πρωτεργάτες δολοφόνοι που επιδόθηκαν στη συστηματική εξόντωση των Ελληνικών πληθυσμών ανατολικά του Αιγαίου. Με ιδιαίτερα απάνθρωπο τρόπο εφάρμοσαν ένα προμελετημένο έγκλημα, το οποίο η κυβέρνηση των [Νεότουρκων](#) έφερε σε πέρας με σφαγές, εξαναγκαστικό ξεριζωμό και πορείες στη έρημο, με βασανιστήρια, πείνα και δίψα και στρατόπεδα θανάτου.

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Ρωσική κατοχή

Οί Σανταίοι κατεβαίνοντας στην παραλία σκορπιστηκαν στά διάφορα χωριά (Μέσκια, Κάχαλη, Κούχλα, Χότση και Κάβαρα). Οί άνδρες και αρκετές γυναίκες εργάζονταν στους νέους δρόμους που έκαμνεν ή Ρωσσία, οί γυναίκες περιποιούνταν τ'αγγελάδια τους ως τόν Ιούλιο. Τότε οί Τούρκοι έξεκένωσαν τό Παϊπούρτ και έφυγαν πέρα από τήν Αργυρούπολη. Οί περισσότεροι από τούς Σανταίους επέστρεψαν στή Σαντά βρήκαν όμως τά σπίτια τους λεηλατημένα πρώτα από τούς Ρώσους κι έπειτα από τούς Τούρκους. Στίς εκκλησίες έκαμαν μεγάλες ζημιές. Τίς εικόνες ξέσκισαν μέ τίς ξιφολόγχες· τούς επιτάφίους και τά ιερατικά έκαμαν σέλες στά άλογά τους· τούς πολυελέους τίς καντήλες και τά ιερά σκεύη έσπασαν. Σέ λίγον καιρό οί Σανταίοι έκαμαν έπισκευή των σπιτιών, των εκκλησιών και των σχολείων και ή ζωή σιγά-σιγά έπαιρνε τόν προπολεμικό της ρυθμό.

Τόν Ιανουάριο του 1917 έξεθρονίσθη ό Τσάρος και ή προσωρινή κυβέρνηση εκήρυξε τό δόγμα «είρήνη χωρίς προσαρτήσεις και αποζημιώσεις». Αί έπαρχίαι λοιπόν που είχαν καταληφθεί από τούς Ρώσους, θά έπιστρέφονταν αλλά κάτω από τήν Τουρκική κυριαρχία δέν ήταν δυνατό νά ασφαλισθεί ανθρώπινη ζωή· έπρεπε λοιπόν νά επιδιωχθεί ή αυτοδιοίκησης.

Είς τήν ύπηρεσίαν του Ρωσικού στρατού υπήρχαν αρκετά στελέχη Έλλήνων άξιωματικών και στρατιώτες γύρω από τίς 20.000· ή Ρωσική κυβέρνηση είχαν επιτρέψει νά σχηματισθούν οί Έθνικοί στρατοί από τίς μειονότητες που ύπηρετούσαν και έτσι είχαν σχηματισθεί οί έθνικοί στρατοί της Γεωργίας, Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν, που έφοσιάσθηκαν μέ όπλα, πολεμοφόδια και τρόφιμα από τίς αποθήκες του Ρωσικού στρατού· κατά τόν ίδιο τρόπο θά μπορούσαν και οί Έλληνες (νά συμπήξουν) ξεχωριστή στρατιωτική μονάδα και νά έφοδιασθούν από τή Ρωσική στρατιωτική ύπηρεσία. Η μονάδα αυτή μπορούσε νά ένισχυθεί και από στρατιώτας τούς όποιους ήταν δυνατό νά δώσει ό Πόντος που ήταν στην κατοχή των Ρώσων, νά αναλάβει μέ έλπίδες έπιτυχίας τήν υπεράσπιση του Πόντου και νά αποκρούσει τήν προέλαση των Τούρκων· μαζί μέ τούς Γεωργιανούς και Αρμενίους που ήταν υποχρωμένοι νά υπερασπισθούν τό έδαφος της πατρίδας τους έναντίον του κοινού έχθρου· αλλά έλειπεν εκείνη ή δύναμη νά έπιβληθί μέ τό κύρος της και νά συγκεντρώνει τήν κοινήν έμπιστοσύνη· έλειπεν ή ένότητα και ή τεχνική οργάνωση.

Οί Έλληνες άξιωματικοί του ρωσικού στρατού και τό έθνικό συμβούλιο του Αντικαυκάσου κατέβαλαν πολλές προσπάθειες νά διοργανώσουν Έλληνικόν στρατόν, και ρώσοι έπιμελητές του στρατού τούς παρακαλούσαν νά παραλάβουν τήν στρατιωτική περιουσία· ακόμα και μερικοί ρώσοι είχαν ζητήσει νά καταταχθούν στά

Ο ΠΟΝΤΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Ευστάθιου Αθανασιάδη - Τσαντεκίδη (από το ομώνυμο έργο του Γεροστάθη)

Έλληνικά Τάγματα· αλλά ή έπιβολή που έξασκούσαν οί άξιωματικοί και τό Συμβούλιο και οί ξένοι, δέν ήταν αρκετή για νά ευδωθει μία τόσο μεγάλη προσπάθεια.

Στήν Τραπεζούντα υπήρχε Έλληνικό πολιτικό σωματείο « ή ένωση» αλλά αυτή δέν είχε ούτε τά άπαραίτητα στοιχεία για τόν οργανισμό της έπιχείρησης, ούτε τά αναγκαία χρήματα· από τήν άλλη μεριά είχε περιορισθεί στόν τοπικό της χαρακτήρα και δέν εκπροσωπούσε όλους τούς όμογενείς στρατιώτες των ρωσικών μετώπων.

Ενώ λοιπόν οί Γεωργιανοί, οί Αρμένιοι και οί Αζερμπαϊτζανοί συγκεντρούνταν και έβαζαν τίς βάσεις της έθνικής τους έλευθερίας, ό ποντιακός Έλληνισμός έμεινε χωρίς έπίσημη και υπεύθυνη καθοδήγηση. Από μέρους του Έλληνικού κράτους δέν ήρθε κανείς που νά έπιβληθεί μέ τό κύρος του και νά υποδείξει υπεύθυνα τήν ένδεδειγμένη κατεύθυνση. Εκείνοι δέ που είχαν πλεχθεί σέ τέτοιες φροντίδες «δέν έπήρουν εις τήν έπιτυχή ευόδωσιν του έργου, ούτε έστηρίζοντο επί της γενικής έμπιστοσύνης» κατά τήν έκφραση του Παν. Τοπαλίδη· έκινούντο άνήσυχoi μήτε δρώντες, μήτε άδρανούντες· αί γενόμεναι παρ α κ λ ή σ ε ι ς π ρ ό ς σ ύ γ κ λ η σ η ν έθνοσυνελεύσεως, έστω και τήν τελευταίαν ώραν, δέν έτελεσφόρησαν, και ούτω άφέθη ό Έλληνισμός εις τήν δυστροπίαν της τύχης και τάς διαθέσεις των Τούρκων».

Κατά τό τέλος του 1917 ή προσωρινή κυβέρνηση της Ρωσσίας έπese και ή νέα κυβέρνηση των μπολσεβίκων (κομμουνιστών) ύποσχέθηκε αυτοδιάθεση των μειονοτήτων, διέλυσε τό στρατό και άφήκε τά μέτωπα άνυπεράσπιστα. Βαρύ πυροβολικό, χιλιάδες αυτοκινήτων και κάρρων, άφθονα πολεμοφόδια και τρόφιμα είχαν έγκαταλείψει στους Τούρκους που έκαμναν προέλαση προς τά παράλια, ενώ τά Τουρκικά άνταρτικά σώματα των όποιων άρχηγός ήταν ό Καχριμάν μπέης από τό Ριζαίο, έλεηλατούσε τά Έλληνικά χωριά και έδιωχνε τόν Έλληνικό πληθυσμό από τίς έστίες του.

Μερικοί από τούς Έλληνες των μεσογείων είχαν ακολουθήσει τό ρωσικό στρατό και έγκαταστάθηκαν στά Έλληνικά χωριά του Κάρος· από δέ τά παράλια συγκεντρώθηκαν στην Τραπεζούντα για νά φύγουν στή Ρωσσία· αυτοί κατά τόν Ιανουάριο ήσαν γύρω από τίς 30.000· οί καϋμένοι αυτοί διανυκτέρευαν στην παραλία ήμέρες και έβδομάδες, ανακατωμένοι μέ τούς ρώσους στρατιώτες που και αυτοί περίμεναν πλοία για νά φύγουν και μέ δυσκολίες και θυσίες οικονομικές έπιβιβάζονταν σέ μεταγωγικά και φορηγίδες.

Τόν καιρό αυτό στην Τραπεζούντα διαδίδονταν οί πιο παράξενες ειδήσεις: ότι οί Γεωργιανοί έτοιμαζαν νά στείλουν μία μεραρχία για νά υπερασπισθεί τήν Τραπεζούντα· ότι οί Αρμένιοι δέν θά άφηναν τούς Τούρκους νά καταλάβουν τό Ερζερούμ· ότι στόν Αντικαύκασο κάποιος Έλληνας στρατηγός Ανάνιεφ, έτοιμαζε δύο μεραρχίες Έλληνικού στρατού· ότι οί Κοζάκοι και οί Ούκρανοί θά έρχονταν νά κρατήσουν τίς εκκενωθείσες έπαρχίες για νά μήν πάει χαμένο τό ρωσικό αίμα που χύθηκε για νά καταληφθούν.

Τίς διαδόσεις αυτές ένίσχυσε ή άφιξη 2 γάλλων άξιωματικών από τήν Τιφλίδα και οί

πληροφορίες που έφερε από τόν Αντικαύκασο έκτακτος άπεσταλμένος Έλληνας, που δέν μπόρεσε δυστυχώς νά εκτιμήσει τά πράγματα.

Ο λαός τά άκουε αυτά μέ ευχαρίστηση· αλλά άκουε και ότι οί Τούρκοι πλησιάζουν, λεηλατούν και κακουργούν· έβλεπαν ότι άπομονωμένα ρωσικά άποσπάσματα άφοπλίζονταν· ότι άδελφές του Έρυθρού Σταυρού άπάγονταν και δέν γύριζαν· έβλεπε τό ρωσικό στρατό νά πετā τά όπλα και νά φεύγει· έβλεπε πολλούς όμογενείς νά φεύγουν και έφευγε και αυτός. Τότε από τό φόβο και τήν έλπίδα, από τό αίσθημα της αυτοσυντήρησης όταν οί Τούρκοι πλησίαζαν προς τήν Τραπεζούντα, όταν ό Έλληνισμός του Ριζαίου είχε καταστραφεί, τά δέ Σούρμενα κυκλωμένα άγωνίζονταν τόν άγώνα της άπελπισίας, όταν ή Γεμουρά δέν υπήρχε πλέον, τότε διανεμήθηκαν στην Τραπεζούντα μέ βία και ταραχή γύρω από τίς 7.000 όπλα στόν Έλληνικό πληθυσμό της περιφερείας, που από τά δυτικά δέν περνούσε τά κάστρα, από τά νότια δέ είχαν άκτίνα 60 χιλιομέτρων· τά όπλα αυτά ήσαν παλαιού συστήματος και τό καθένα είχε 30 φυσίγγια· στους όπλιζόμενους δέν υποδείκνυαν ούτε άρχηγό, ούτε τό σκοπό του όπλισμού· άν κάποιος ρωτούσε του έδιναν άόριστες άπαντήσεις αλλά τέτοιες ώστε νά καταλάβει ότι τό όπλο θά χρησιμοποιηθεί κατά των άνταρτικών ομάδων ή δι' ευρύτερους σκοπούς, τούς όποιους μπορούσε νά συμπεράνει ό καθένας.

Τόν ίδιο καιρό και οί μαθηταί του Γυμνασίου είχαν παραλάβει τήν πυροβολαρχία του λόφου Πόζ-τεπε και γυμνάζονταν στην χρησιμοποίησή της.

Οί Τούρκοι που παρακολουθούσαν τόν έξοπλισμό των Έλλήνων έρεθίζονταν, έπειδή δέν ήξεραν πόσα όπλα είχε κάθε χωριό και που τά φύλαγαν, άπαιτούσαν νά τά πάρουν φοβερίζοντας ότι σέ περίπτωση άρνησης θά έκαμναν σφαγή. Σέ κάποιο χωριό αιχμαλώτησαν τά γυναικόπαιδα, και ως λύτρα πήραν τά όπλα που τούς είχαν δοθεί.

Έτσι ή διανομή των όπλων, από τήν μια μεριά έξεθήκε τόν Έλληνισμό σάν ύποπτο άπέναντι των Τούρκων και άνίκανον νά κρατηθί και έναντίον άκόμη των άνταρτών· από τήν άλλη μεριά έφερε πιο πολύ σύγχυση και έπετάχυνε τή δράση των Τούρκων.

Από όλη τή χώρα μόνο ή έπαρχία Ροδοπόλεως βγήκε μέ λιγώτερες ζημιές και άπώλειες κατά τήν ανακατάληψη, διότι και ό λαός αυτής εκτός από 3 χωριά δέν είχε εκτοπισθεί και οί υλικές ζημιές είχαν περιορισθεί όσο ήταν δυνατό. «Δίκαιος δ' έπαινος όφείλεται εις τάς έθνικάς αρχάς, λέγει ό Παν. Τοπαλίδης, αί όποιαι κατά τάς φοβεράς εκείνας στιγμάς δέν άπώλεσαν τήν ψυχραιμία των, αλλά έθεσαν τήν φροντίδα της ζωής έν δευτέρα μοίρα και έσπευσαν εις τά βουνά και τά δάση διά νά κατορθώσουν νά κατευνάσουν τά πάθη των άντιμετώπων άνταρτικών οργάνώσεων και νά προλάβουν άκαιρους συγκρούσεις αίτινες ήδύναντο νά έχουν έπικινδύνους συνεπειάς»

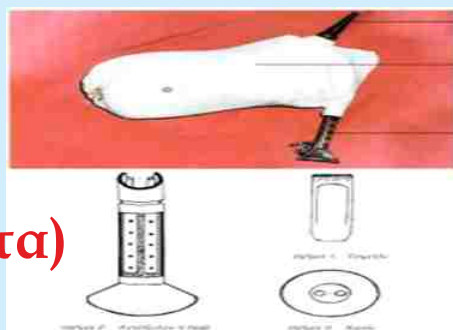
Έτσι μέσα σέ άγωνία και άπελπισία ως τό τέλος του Φεβρουρίου έγινε ή ανακατάληψη όλου του Πόντου.

(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

Μουσικά όργανα του Πόντου

Αγγείον ή τουλούμ' ή τουλούμ' ζουρνά (τσαμπούνα ή γκάιντα)

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Καλός τουλουμτζής ήταν αυτός που, όπως στα υπόλοιπα μουσικά όργανα, μπορούσε την ώρα που παίζει να κινείται ελεύθερα, να χορεύει και με προτροπές να ξεσηκώνει τον κόσμο. Πολλοί οργανοπαίχτες αυτού του είδους, μέσα στην έξαρση και την έξαψη του χορού και του ποτού, ξάπλωναν πάνω στο δρόμο και έπαιζαν παρασύροντας τους χορευτές σε ξέφρενους ρυθμούς.

Το όργανο αυτό αποτελείται από τα εξής μέρη:

Το ποστ' (δέρμα ζώου, ασκί)

Τη στομωτήρα ή φουσερόν (επιστόμιο)

Το αγγόξυλον ή νάβ, μέσα στο οποίο είναι τοποθετημένα παράλληλα τα δύο καλάμια με τα τσιμπόνια (γλωσσίδια) που παράγουν τον ήχο.

Το όργανο αυτό το κατασκεύαζε συνήθως ο ίδιος ο οργανοπαίχτης – και απαιτούσε ιδιαίτερες γνώσεις και μεγάλη υπομονή. Το καταλληλότερο δέρμα για την κατασκευή του ήταν της κατσίκας, σπανίως χρησιμοποιούσαν του προβάτου. Αφού έγδερναν το ζώο με προσοχή για να μην κοπεί το δέρμα και το έβγαζαν ολόκληρο, το έξηναν εσωτερικά να καθαρίσει όσο το δυνατόν καλλίτερα και το πασάλειβαν με αλάτι και στύψη ώστε να μην βρωμίσει και να σφίξη. Αφού το άφηναν μερικές ημέρες για να ``ψηθεί``, το έβαζαν μέσα σε διάλυμα στάχτης (σαχτάρ) και νερού, το οποίο ονόμαζαν ``κατενή``, ή σε διάλυμα χωνεμένου ασβέστη με νερό, και το άφηναν περίπου μία εβδομάδα.

Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος

Ποντιακό θέατρο

Το ποντιακό θέατρο πρέπει να διασωθεί και να διαδοθεί. Αυτό ήταν το μήνυμα που πήραν την Κυριακή 26 Μαρτίου 2023 όσοι παρευρέθηκαν στην Εύξεινο Λέσχη Βέροιας όπου έγινε σχετική ημερίδα για το φλέγων θέμα διάσωσης του ποντιακού θεάτρου.

Ο κεντρικός ομιλητής κ. Κυριάκος Σαχανίδης ανέπτυξε γλαφυρά και ρεαλιστικά στοιχεία για το ποντιακό θέατρο και ακούστηκαν πράγματα που κατήλωσαν τους παρευρισκόμενους επί δίωρο στις θέσεις τους. Ακολούθησε συζήτηση και τοποθετήσεις επί του θέματος με ελεύθερο διάλογο. Όλα αυτά καταγράφηκαν από την αρμόδια προς τούτο επιτροπή της ΠΟΕ και σίγουρα θα γίνουν οδηγός για μελλοντικές αποφάσεις όπως ανέφερε και ο συντονιστής της ομοσπονδίας κ. Θανάσης Λαβασάς. Στην ημερίδα συμμετείχαν οι αντιδήμαρχοι κ. Τσαχουρίδης Αλέξανδρος, κ. Γρηγοριάδης Καλλίστρατος, ο πρόεδρος του ΣΠΟΣ ΚΜ & Θ κ. Κατσιδής Ευστάθιος καθώς και εκπρόσωποι πολλών συλλόγων του ΣΠΟΣ.

Χέρι Βοηθείας στους σεισμόπληκτους της Συρίας και της Τουρκίας

Το απόγευμα της 2 Μαρτίου 2023 παραδόθηκαν στην Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια της συγκέντρωσης τροφίμων και κλινοσκεπασμάτων της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος τα εφόδια και τα υλικά που συγκεντρώθηκαν από τη λέσχη μας, με προορισμό τους σεισμοπαθείς γείτονες μας Τούρκους και τους Σύριους.

Συνδράμουμε σε όσους το έχουν ανάγκη ανεξαρτήτου χρώματος, Εθνικότητας, θρησκευματος γιατί ο πόνος και η δυστυχία δεν έχουν χρώμα ούτε Πατρίδα, ας είναι το μήνυμά μας αυτές τις δύσκολες ώρες.

Ευχαριστούμε τα μέλη και τους φίλους της Ευξείνου Λέσχης για την ανταπόκριση τους που για ακόμα μια φορά στήριξαν την προσπάθειά μας για το κοινό καλό.

Έθιμα του Πάσχα στον Πόντο

Συνέχεια από την 3η σελίδα

το βαϊ, τρώ'με οψάρια και χαψίν (γαύρο) και τ'απάν την Κερεκήν, τρώ'με κόκκινον ωβόν/τρώμε βούτορον, τυρίν», αναλόγως την επιθυμία, αλλά και τη διαθεσιμότητα.

Το τραπέζι της Λαμπρής έμοιαζε με το χριστουγεννιάτικο: βραστή κότα, φούστορον (ομελέτα), κασέρι, παστουρμά (συνηθιζόταν στην Τραπεζούντα, μόνο τη Λαμπρή) και κρασί (τα Λαμπροήμερα δεν έπιναν συνήθως το τσίπουρο).

Ένα πολύ ενδιαφέρον έθιμο που διατηρείται ακόμη και σήμερα σε κάποιες περιοχές (κυρίως από Ατάπαζαρηδες Πόντιους), είναι οι αυγομαχίες. Ιδιαίτερος ήταν ο τρόπος που προετοιμάζε ο καθένας τα αυγά με τα οποία θα διαγωνιστεί. Κάποιες φορές ζέσταινε τη μύτη του αυγού στη στάχτη, για να δυναμώσει ή τρυπούσαν το αυγό, το άδειαζαν και το γέμιζαν με πίσσα. Άλλες φορές χρησιμοποιούσε και αυγό «ταϊγάνας», δηλαδή φραγκόκοτας. Η αναμέτρηση κρατούσε τρεις μέρες και συνήθως ανακηρυσσόταν και επισήμως πρωταθλητής. Σε κάποιες περιοχές του Πόντου, συνέχιζαν τις αυγομαχίες και του Αγίου Γεωργίου, αν η Λαμπρή προηγείτο.

Μετά τη Διπλανάσταση, ξεκινούσαν οι επισκέψεις (παρέες-παρέες) στα σπίτια.

Το τραπέζι ήταν στρωμένο για τον κάθε ενδεχόμενο επισκέπτη. Οι παρέες ξεκινούσαν από τα συγγενικά σπίτια, κατόπιν τα φιλικά και δεν παρέλειπαν και τους πονεμένους, τους πενθούντες.

Τα παιδιά, καλωσορίζοντας την Άνοιξη και καρτερώντας τη μετάβασή τους στα παρχάρια (βοσκότοπους), ξεκινούσαν τα παιχνίδια στη φύση με τα σπασμένα αυγά, το «κύλισμαν», τη «νίμε».

Όλοι, είχαν έναν ξεχωριστό λόγο χαράς:

Σα τρία Λαμπροήμερα τα τέρτια όλια ανασφάλκουν...

Αποθαμέν'πα χαίρουνταν, θ'άφτ'ν ατ'ς πολλά κερία...

αμαρτωλοί πα χαίρουνταν, θα πά'νε εσχωρίουν...

οι γεροντάδες χαίρουνταν, θα πά'νε κοινωνίζ'νε...

επιμέλεια: Νίκος Τουμπουλίδης
Πηγή: defencenet.gr

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΙΣ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ 11 ΗΜΕΡΕΣ

Από 28-07-23 έως 07-08-2023

ΚΩΝ/ΠΟΛΗ-ΣΑΦΡΑΜΠΟΛΗ-ΚΑΣΤΑΜΟΝΗ-ΣΙΝΩΠΗ-ΜΠΑΦΡΑ-ΣΑΜΨΟΥΝΤΑ-ΟΙΝΟΗ-ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑ-ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ-ΠΑΝ.ΣΟΥΜΕΛΑ-ΠΛΑΤΑΝΑ-ΟΥΖΟΥΝΓΚΙΟΛ-ΣΟΥΡΜΕΝΑ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ- ΖΑΡΑ-ΣΕΒΑΣΤΕΙΑ-ΑΜΑΣΕΙΑ- ΚΩΝ/ΠΟΛΗ

1η ΗΜΕΡΑ:ΒΕΡΟΙΑ-ΚΩΝ/ΠΟΛΗ (700 χλμ)
Ωρα 05.30 αναχώρηση από την Ελγά. Στάση στη Μουσθένη, πριν την Καβάλα για καφέ και κατόπιν κατεύθυνση για συνοριακό σταθμό Κήπων. Έλεγχος Διαβατηρίων και στη συνέχεια μέσω Μαλγάρων και Ραιδεστού άφιξη το απόγευμα στην Πόλη. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, διανυκτέρευση.
2η ΗΜΕΡΑ:ΚΩΝ/ΠΟΛΗ-ΣΑΦΡΑΜΠΟΛΗ (400 χλμ)
Πρόγευμα και αναχώρηση για Σαφράμπολη. Μετά από ενδιάμεσες στάσεις, άφιξη στην Σαφράμπολη. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο και στη συνέχεια μια πρώτη γνωριμία με την γραφική κομόπολη η οποία έχει χαρακτηριστεί διατηρητέος οικισμός. Πολλές από τις παραδοσιακές κατοικίες μετατράπηκαν σε μουσεία. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

3η ΗΜΕΡΑ:ΣΑΦΡΑΜΠΟΛΗ-ΣΑΜΨΟΥΝΤΑ (490 χλμ)

Μετά το πρόγευμα αναχώρηση για Κασταμονή. Πρόκειται για πόλη της Αρχαίας Παφλαγονίας από την οποία καταγόταν η μεγάλη αυτοκρατορική οικογένεια των Κομνηνών. Επίσκεψη στην Παπαζόγλειο αστική σχολή και στο αρχαιολογικό εθνογραφικό Μουσείο. Στη συνέχεια στάση στη Σινώπη που υπήρξε μια απ τις πρώτες Ελληνικές αποικίες των Μιλησίων στον Πόντο και αποτελεί μια πόλη μνημείο. Επίσκεψη στο ναό της Θεοτόκου, που σήμερα ονομάζεται «Εκκλησία του Παλατιού», στο παλιό Ελληνικό Αρρεναγωγείο και Παρθεναγωγείο. Αφού στη συνέχεια περάσουμε από Μπάφρα, άφιξη αργά το απόγευμα στην Σαμψούντα. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο, διανυκτέρευση.

4η ΗΜΕΡΑ:ΣΑΜΨΟΥΝΤΑ-ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ (330 χλμ)

Ξεκινάμε την περιήγηση στην πόλη και παίρνουμε τον παραλιακό δρόμο που θα μας οδηγήσει στην Μητρόπολη του Πόντου την Τραπεζούντα. Σύντροφοι στο ταξίδι μας τα μαύρα νερά του Πόντου και το βαθύ πράσινο που κατεβαίνει από τις πλαγιές των Ποντικών Ορέων, την Οινόη, το Πολεμώνιο, το Ιασώνιο Άκρο όπου πάνω στον αρχαίο βωμό του Δια χρίστηκε πρωτοχριστιανική βασιλική του Αγίου Νικολάου και στη συνέχεια, την Ορντού, τα Κοτύωρα, και τέλος περνώντας από τα Πλάτανα το ασφαλές φυσικό λιμάνι κοντά στην Τραπεζούντα. Άφιξη στην Τραπεζούντα, τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο, διανυκτέρευση.

5η ΗΜΕΡΑ:ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ (50 χλμ)

Πρόγευμα και αναχώρηση για το ονομαστό μοναστήρι της Ματσούκας, Παναγία Σουμελά. Αφού προσκυνήσουμε την Παναγία όλων των Ποντίων, θα συνεχίσουμε για το χιλιотραγουδισμένο γεφύρι της Τρίχας. Κατόπιν θα αναχωρήσουμε για τα Πλάτανα, όπου θα γευματίσουμε εξ ιδίων. Επίσκεψη στο Σόουκ Σου, με την περιφέρη βίλλα του τραπεζίτη Καπαγιαννίδη, την Αγία Σοφία, το φροντιστήριο και τον Άγιο Ευγένιο. Επιστροφή στην Τραπεζούντα. Δείπνο, διανυκτέρευση.

6η ΗΜΕΡΑ:ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ

Πρόγευμα και ημέρα ελεύθερη για να επισκεφθεί ο καθένας τα χωριά των προγόνων του, εξ ιδίων με ταξί ή ντολμούς. Δείπνο, διανυκτέρευση.

7η ΗΜΕΡΑ:ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ (50 χλμ)

Πρωινό και αναχώρηση για περιήγηση στην πόλη της Τραπεζούντας. Επίσκεψη στην Παναγία Χρυσοκέφαλο. Στα Κομνήνια τείχη, στη Μονή Θεοσκεπάζτου, στο φροντιστήριο και στη μέριμνα ποντίων κυριών. Στην συνέχεια θα αναχωρήσουμε για την περιοχή Όφως ποταμού. Θα επισκεφτούμε την μαγευτικής ομορφιάς λίμνη Ουζουνγκιόλ περνώντας από Τσαϊκαρα και Κατωχώρι καθώς και την Παραλιακή πόλη των Σουρμένων. Επιστροφή στην Τραπεζούντα. Δείπνο, διανυκτέρευση.

8η ΗΜΕΡΑ:ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ-ΖΑΡΑ-ΣΕΒΑΣΤΕΙΑ (460 χλμ)

Μετά το πρόγευμα αναχώρηση για Σεβάστεια. Κατά τη σημερινή μας διαδρομή η απότομη αλλαγή του τοπίου από τα καταπράσινα βουνά στα απέραντα υψίπεδα. Φτάνουμε στην Αργυρούπολη. Επίσκεψη εξ ιδίων στην παλιά πόλη. Αναχώρηση για τη Ζάρα. Το γνωστό Απές με τα 21 ελληνικά χωριά του. Στάση και αν υπάρχουν ταξιδιώτες που κατάγονται από εκεί θα έχουν τη δυνατότητα να επισκεφθούν τα χωριά τους εξ ιδίων. Σε απόσταση 70 χλμ. θα καταλήξουμε στη Σεβάστεια. Εδώ επίσης υπολογίζεται ότι μαρτύρησαν το 320 μ.Χ οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο, διανυκτέρευση.

9η ΗΜΕΡΑ:ΣΕΒΑΣΤΕΙΑ-ΤΟΚΑΤΗ-ΑΜΑΣΕΙΑ (225 χλμ)

Πρόγευμα και αναχώρηση για την πόλη της Τοκάτης. Ελεύθερο χρόνο για μια βόλτα στις παλιές γειτονιές, τη φημισμένη αγορά της που είναι γεμάτη με αντίκες από παλιά αρχοντικά της περιοχής. Συνεχίζουμε για την Αμάσεια. Στην περιοχή της πόλης θα δούμε τον τόπο όπου απαγχονίστηκαν 174 κορυφαίες προσωπικότητες του Ποντιακού Ελληνισμού, τους οποίους καταδίκασαν με συνοπτικές διαδικασίες στα δικαστήρια ανεξαρτησία της Αμάσειας. Ξεναγήση της πόλης. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο, διανυκτέρευση.

10η ΗΜΕΡΑ:ΑΜΑΣΕΙΑ-ΚΩΝ/ΠΟΛΗ (685 χλμ)

Πρόγευμα και αναχώρηση για Κων/πολη. Αφού περάσουμε από την περιοχή της αρχαίας Βιθυνίας περνώντας περιφερειακά από τις πόλεις Μπόλου, Αντάπαζαρ και Νικομήδεια, φτάνουμε στην Κων/πολη. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, διανυκτέρευση.

11η ΗΜΕΡΑ:ΚΩΝ/ΠΟΛΗ-ΜΕΡΖΙΦΟΥΝΤΑ-ΒΕΡΟΙΑ (620 χλμ)

Πρωινό και αναχώρηση για επίσκεψη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο στο Φανάρι το κέντρο του Ορθόδοξου κόσμου, Παναγία Βλαχερνών, Μονή Ζωοδόχου Πηγής, το Μπαλουκλί της Λωζάντρας. Μετά το προσκύνημα και με τις αποσκευές γεμάτες εικόνες και αρώματα, φεύγουμε για την Ελλάδα, περνώντας τα ελληνοτουρκικά σύνορα Κήπων.

Μετά τις απαραίτητες διατυπώσεις φτάνουμε το βράδυ στην πόλη μας.

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: 800€ τηλ. επικοινωνίας Ευξείνου Λέσχης 2331072060 Κυριακή με Πέμπτη 17.00 έως 20.30.

Υπεύθυνος κ. Φωτιάδης Φιλοκτήμων τηλ. 6942701788.

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:

- 1)Μεταφορά-μετακινήσεις με υπερνυωμένα λεωφορεία
- 2)Τις 10 διανυκτερεύσεις σε επιλεγμένα ξενοδοχεία 3 και 4 αστέρων.
- 3)Τα 10 προγεύματα και 8 δείπνα.
- 4)Αρχηγό-ξεναγό.
- 5)Ξεναγήσεις, περιηγήσεις που αναφέρονται στο πρόγραμμα.
- 6)Ασφάλεια αστικής ευθύνης.

ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:

Εισόδους μουσείων και αρχαιολογικών χώρων, διασκεδάσεις, ποτά, φιλοδωρήματα και ότι αναφέρεται στο πρόγραμμα ως προαιρετικό.

Όροι συμμετοχής:

Τα άτομα που συμμετέχουν στην εκδρομή αποτελούν ένα γκρουπ και σαν γκρουπ θα συμμετέχουν στο προκαθορισμένο πρόγραμμα. Θα υπάρχει ο υπεύθυνος εκδρομής που θα ενημερώνεται για τυχόν προβλήματα. Για οποιαδήποτε προβλήματα θα ενημερώνεται ο υπεύθυνος της εκδρομής. Κανένας από τους συμμετέχοντες δεν μπορεί να απαιτήσει αλλαγή του προγράμματος εκτός από τον υπεύθυνο εκδρομής που θα συντονίζει τις ενέργειες του γκρουπ και οφείλουν οι συμμετέχοντες να ακολουθούν τις αποφάσεις του αρχηγού αποστολής

μουχαπέτ' ή παρακάθ'

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Δεν υπάρχουν μικρόφωνα και ενισχυτές και πολλές φορές λέγονται αστεία και ανέκδοτα, καθώς και διάφορες ιστορίες πραγματικές ή φανταστικές (μεσέλια).

Παρακάτω θα αναφέρουμε μια σειρά από «κανόνες» για ένα σωστό μουχαπέτ'.

Το καλό μουχαπέτ' γίνεται αυθόρμητα και σχεδόν ποτέ δεν προγραμματίζεται.

Ο λυριτζής παίζει παραδοσιακούς σκοπούς κατά τη βούληση του και δεν υπάρχουν παραγγελίες σκοπών ή τραγουδιών.

Το μυστικό για ένα καλό μουχαπέτ' είναι ο αριθμός των συμμετεχόντων. Καλό είναι να μην είναι λιγότεροι από τέσσερις ούτε όμως να υπερβαίνουν τους δέκα.

Το μουχαπέτ' είναι μια συμμετοχική διαδικασία. Αν δεν τραγουδάτε παρακολουθείτε με "θρησκευτική ευλάβεια", όπως επιβάλλεται να κάνει όλη η παρέα.

Το μουχαπέτ' είναι διαδικασία συμμετοχική, αλλά όχι δημοκρατική. Υπόκειται στους δικούς του ιεραρχικούς κανόνες. Επομένως, αν η μοίρα δεν σας προίκισε με αξιοσημείωτα φωνητικά προσόντα, καλό θα είναι να χαρίσετε στους υπόλοιπους «το ταλέντο» σας, με φειδώ.

Το μουχαπέτ' προϋποθέτει μια επίφαση αυθεντικότητας.

Το μουχαπέτ' βασίζεται στα κοινά βιώματα και ακούσματα των συμμετεχόντων.

Το μουχαπέτ' έχει το δικό του ειδικό ρεπερτόριο, που αποτελείται βασικά από επιτραπέζιους σκοπούς. Δεν θα σας παρεξηγήσει κανείς αν εκφράσετε την επιθυμία να χορέψετε ένα τικ.

Το καλό μουχαπέτ' προϋποθέτει γενναία κατανάλωση οινόπνευματος, χωρίς να χάνουμε τον έλεγχο μας.

Το μουχαπέτ' είναι τελικά μια αντρική υπόθεση...

ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

Οι προηγούμενες αποφάσεις της λέσχης κατά τα έτη 2021 και 2022 να μεταφερθεί το Τμήμα Διαλέκτου της λέσχης σε μια "ψηφιακή τάξη" βρήκε απίστευτη ανταπόκριση από τους φίλους και τα μέλη μας.

Αυτός είναι ο λόγος που η σχετική δραστηριότητα μας ξανά ξεκίνησε στις αρχές Μαρτίου. Όσοι δεν πρόλαβαν να δηλώσουν τη συμμετοχή τους θα έχουν την δυνατότητα να παρακολουθήσουν όλα τα μαθήματα μαγνητοσκοπημένα από το κανάλι της λέσχης, στο YouTube, όπου είναι αναρτημένα και τα μαθήματα των δύο προηγούμενων περιόδων.

Ευχαριστούμε για την μεγάλη ανταπόκριση αλλά και ζητούμε την κατανόηση από όσους επιθυμούσαν και δεν πρόλαβαν να δηλώσουν. Σας υπενθυμίζουμε ότι πρόθεση μας είναι από τη σχολική περίοδο 2023-24 το τμήμα να ξαναλειτουργήσει στις εγκαταστάσεις μας, στο Πανόραμα Βέροιας και εκεί σας περιμένουμε όλους.